

Mälestuseks meie armisa õpetajale, hingekarjatsile M. Munnth'ile

viimse õpetuse tunnil 18 Märtsil 1888.

Wiisil: Jeesus Õnnistegija.

Oh kui hea see karjane,
Kes meid oma karja wõttis;
Radund talled olime,
Ta meid kõrwest ülesotfis,
Kuis meid koormas wiletsus,
Waeusus, waimu pimedus.

Kui meid nälg ja alastus,
Haigus, külm ning wiha katfis,
Jesu arm ning halastus
Saatis neid, kes meie tött'fid
Appi nõu ning palwega,
Wõttis koda walmista.

Selle koja sees on hea,
Sest et Jeesand seda kaitseb;
Teed siin tööd ehk hingad sa,
Jkka hinge rooga maitseb;
Hoolt mo cest siin kannab ta;
Eks mo kohus tänada.

Te meid, Õnnistegija,
Lahti kõigist pattu kõitesti,
Ja et igamees siis ka
Sinu heldust tunneks meitest,
Kui meid, Jeesus, täidad sa
Ussu armastusega.

Et meil sinu karja sees
Jkka lõbus põli oleks,
Tehku Waim tööd südames,
Et see sinu armust põleks.
Kogu seia karja weel
Wäetimaid, mis eksiteel.

Wiisil: Mo elu Kristus ije.

Nüüd Jumalaga, armisad!
Ta inglid kaitstu teid.
Neid andku helde Jeesand,
Et naad ka hoidwad meid.

On wiimne furd koos olla
Meil teine teisega,
Siis aitku ta meid tulla
Siit taewa elama.

Seepärast Jummalaga!
Kõik jäägu truutiks meist,
Siis on meil selgest teada:
Seal näeme teine teist.

Oh Jeesus, kanna hoole,
Käi heldest meie ees!
Meelt saada taewa poole,
Ja aset meie sees!

Nüüd jägem Jumalaga!
Kõik ruttas koju meist;
Ei tea, kas ilmas aga
Weel näeme teine teist.

Õppijate tütarlastest.